

Предговоръ

Чувствувамъ дългъ да поясня: какъ изникна този трудъ — нищо повече.

Стара дружба ме свързваше съ покойния Александъръ П. Хитовъ и често съмъ го запиталъ дали всичко отъ баща му е предадено въ архива на Народната библиотека. При единъ разговоръ той ми съобщи, че разполага съ неговъ дневникъ за 1876 г. на сръбски езикъ, и скоро ми го даде да правя съ него каквото намъря за най-добре. Това бѣше презъ 1937 година.

Подвързахъ и преведохъ този дневникъ, попълнихъ го и съ документи отъ книжнина и архиви и, тъй бѣ одобренъ за печатане въ сп. „Военно-исторически сборникъ“.

Когато получихъ първитъ коректури, Ал. Хитовъ бѣ много зле — не можеше вече да се посѣщава. Азъ трѣбваше да замина отъ София и имахъ предчувствие, че нѣма да го видя. Тогава му написахъ писмо за подбодряване (всжичностъ „за сбогуване“) и му изпратихъ нѣколко каректури, за да го увѣря, че замисленото издаване на дневника се изпълнява. Не следъ дълго Ал. Хитовъ почина, а печатането завърши почти година следъ смъртъта му, като излезе въ казаното списание, въ книжкитъ подъ № № 37, 38 и 40, подъ заглавие „Дневникътъ на Панайотъ Хитовата чета за участието ѝ въ Сръбско-турската война презъ 1876 г.“

Но тъй като дневникътъ бѣ попълненъ съ уводъ и части II и III, които излизаха вѣнъ отъ неговитъ рамки, но сж свързани съ дейността на Хитова предъ и следъ Сръбско-турската война, т. е. обхваща цѣлата 1876 г., на отдѣлнитъ СТО отпечатъка намърихъ за по-добре да туря друго, по-подходяще заглавие.

Самиятъ оригиналъ на дневника подарихъ на Военния музей зъ София, гдето се и намира.